

DO TEK

Informace pro farnost Vlašim

Duben 2013

Náklady na tisk 10 Kč

Drazí bratři a sestry!

Velikonoční svátky jsou největší a nejradostnější křesťanské svátky v roce. Svým obsahem převyšují i svátky vánoční. V liturgii prožíváme spolu se zmrtvýchvstalým Kristem radost, které ovšem předcházela bolest – utrpení a smrt na kříži. Velký pátek je památka Kristovy smrti. Na Bílou sobotu leží Ježíš v hrobě mrtvý. Je to den velkého ticha, očekávání tajemství velikonoční noci, den mlčení a touhy. Symbol mlčení a klidu znamená přechod: ukončení jednoho věku a začátek věku nového. Velké mlčení panovalo i před stvořením světa, když se Duch Boží vznášel

nad vodami. Nikdo z nás nepochybuje o tom, že mlčení je krásný symbol očekávání. Využívá toho i liturgie prázdnotou zejících kostelů na Bílou sobotu. Ten den až do večera působí chrámy skutečně bezútěšně. Zhaslá světla, prázdné svatostánky otevřené dokořán, holé oltáře. A nic se tu neděje. Ve skutečnosti však je i tato prázdnota plná naděje. V kostelích se neděje nic. Ale přesto se nezavírají, neboří, neruší, neproměňují na něco jiného. V domě, kde umřel majitel, je po pohřbu také prázdno. Ale pak přijdou noví obyvatelé. V kostele se nečeká nikdo nový, ale ten, jehož smrt se právě připomíná. Psychologicky se projevuje první stupeň křesťanské naděje přesvědčením, že smrt není konec. Mlčení Bílé soboty je hlasitým a výmluvným křikem naděje. Naděje pak je zvláštní ctnost, která má dvoje oči: lidské a Boží. Lidskýma hledí do budoucnosti a Božíma do přítomnosti. Zatímco my v běhu života a historie čekáme, Bůh ve svém kruhu věčnosti už jedná.

Skutečnost, že Ježíš, který umřel na kříži, žije, a že žije novým nesrovnatelně vyšším způsobem než lidé v tomto prostoru a čase, je základním a rozhodujícím motivem celého Nového zákona. Bez tohoto předpokladu by vznik a rozvoj křesťanství vůbec nebyl myslitelný. Věříme, že Ježíš žije způsobem objektivním, věčně pravdivým, ne tedy snad jen v mysli svých přátel nebo v pokračování svého díla. Hlavní konkrétní důkaz této skutečnosti viděli křesťané od začátku v četných setkáních Ježíšových učedníků s živým Ježíšem po jeho smrti. Tato setkání změnila jejich život.

Skutečnost vzkříšení vrhala zpětně světlo na celé chápání Ježíšova lidského života. Ona také tvoří vyvrcholení všech pokusů zachytit v jakémisi životopisném pojednání slova a činy Ježíše z Nazareta, tedy našich evangelií. Každé evangelium od začátku směřuje ke vzkříšení. Ve sboru Ježíšových učedníků byla početná a významná skupina žen, které nejen konaly pomocné služby, ale byly i věrné posluchačky Ježíšových kázání: tento vztah zbožných žen k Ježíšovi vrcholí tím, že právě tyto věrné ženy jsou vyznamenány první zprávou o vzkříšení. Ježíšův pohřeb v pátek byl rychlý a ženám se zdál provizorní, proto nakoupily další bohatší zásobu aromatických olejů, a jakmile pominul sobotní klid, šly ke hrobu, aby mrtvému tělu milovaného Mistra prokázaly dokonalejší poslední službu. Na nic jiného napřed nepomyslely. Ale překvapilo je, že hrobní jeskyně, uzavřená otesaným kamenem, je otevřená a že je prázdná. Nicméně toto svědectví žen se příslušníkům patriarchální společnosti nezdálo hodnověrné. Teprve až setkání s živým Kristem, které bylo uštědřeno Petrovi a ostatním mužům Ježíšovy družiny, rozhodlo o nové orientaci celého společenství. Před tím jen Petr žasne nad prázdným hrobem a složenými plátny, která by případní lupiči těla buď vzali s sebou nebo bez ladu a skladu rozházeli.

O prázdném hrobu se mluví v Novém zákoně jednoznačně. Bylo to znamením vzkříšení, i když ne jeho přímý důkaz. Později to bylo důležité pro křesťany řecké kultury, obrácené z pohanství, kteří byli přímo či nepřímo odchováni Platónem. Uznávali nesmrtelnost duše odloučené navždy od těla. Představa nesmrtelnosti celého člověka jim však byla cizí. Ale právě ona byla nutným předpokladem k chápání Ježíšova vzkříšení a univerzálního významu Jeho nového života. Jak to Boží moc učinila, to nám zůstává tajemstvím, které můžeme klidně ponechat Bohu.

Jan říká, že Ježíš je vtělené Boží Slovo samo. A Lukáš se nás ptá: Proč hledáte živého – věčně, božsky živého – mezi lidsky mrtvými? Ježíš sám je život a poselství života. Dnešní člověk–křesťan, se snaží žít podle Ježíšova učení, neboť věří, že Bůh je Stvořitelem světa, a zároveň také věří, že Ježíš Kristus žije. Kristovo zmrtvýchvstání je předmětem velikonoční zvěsti, která je hodnověrná a je důvodem naděje v náš osobní věčný život.

Požehnané svátky Vzkříšení našeho Pána Vám všem vyprošují Vaši kněží

P. JAROSLAV A P. MARTIN

Habemus Papam!

Novým papežem byl zvolen **Jorge Mario Bergoglio** z Argentiny. Zvolil si jméno **František**.

Narodil se 17. prosince 1936 v piemontské rodině otci Mariovi, zaměstnanci železnic, a matce Regině Sivori v domácnosti, kteří měli celkem pět dětí. Vystudoval střední chemicko-technologickou školu, ale potom zvolil kněžství a vstoupil do semináře ve Villa Devoto. 11. března 1958 vstoupil do noviciátu Tovaryšstva Ježíšova, absolvoval humanistická studia v Chile a roku 1963 zpět v Buenos Aires dosáhl magisterského stupně ve filosofii na Filosofické fakultě koleje San Jose v San Miguel.

Mezi lety 1964 a 1965 působil jako učitel literatury a psychologie v koleji Neposkrvněné ze Santa Fe a roku 1966 učil tytéž předměty v koleji Salvátor v Buenos Aires. Od roku 1967 do roku 1970 studoval teologii na Teologické fakultě v koleji San Jose v San Miguel, kterou úspěšně absolvoval. 13. prosince 1969 byl vysvěcen na kněze. V letech 1970–71 vykonal tzv. třetí probaci (závěrečnou etapu jezuitské formace) v Alcalá de Henares (Španělsko) a 22. dubna 1973 složil definitivní řeholní sliby. Byl

novicmistrem ve Villa Barilari, San Miguel (1972–1973), vyučoval na Teologické fakultě, byl konzultorem provincie a rektorem koleje. 31. července 1973 byl na šest let jmenován provinciálem Argentinské jezuitské provincie. Mezi lety 1980 a 1986 byl rektorem koleje a Filosofické a Teologické fakulty tamtéž a zároveň farářem ve farnosti sv. Josefa v diecézi San Miguel. V březnu 1986 odešel do Německa, kde dokončil doktorská studia, a představení jej určili do koleje Salvátor, odkud přešel do jezuitského kostela v městě Córdoba jako zpovědník a spirituál.

20. května 1992 jej Jan Pavel II. jmenoval titulárním biskupem v Auca a pomocným biskupem v Buenos Aires. 27. června téhož roku přijal v katedrále v Buenos Aires biskupské svěcení z rukou kardinála Antonia Quarracino, apoštolského nuncia, mons. Baldo Calabreseho, a biskupa z Mercedes-Luján, mons. Emilia Ogñénovich.

3. června 1997 byl jmenován arcibiskupem koadjutorem v Buenos Aires a 28. února 1998 po smrti kardinála Quarracino se stává arcibiskupem hlavního města, a tím také primasem Argentiny. Od 6. listopadu téhož roku je také ordinářem pro věřící východního ritu, kteří nemají vlastního ordináře.

Jan Pavel II. jej jmenoval kardinálem na konzistoři 21. února 2001 s titulárním kostelem sv. Roberta Bellarmina.

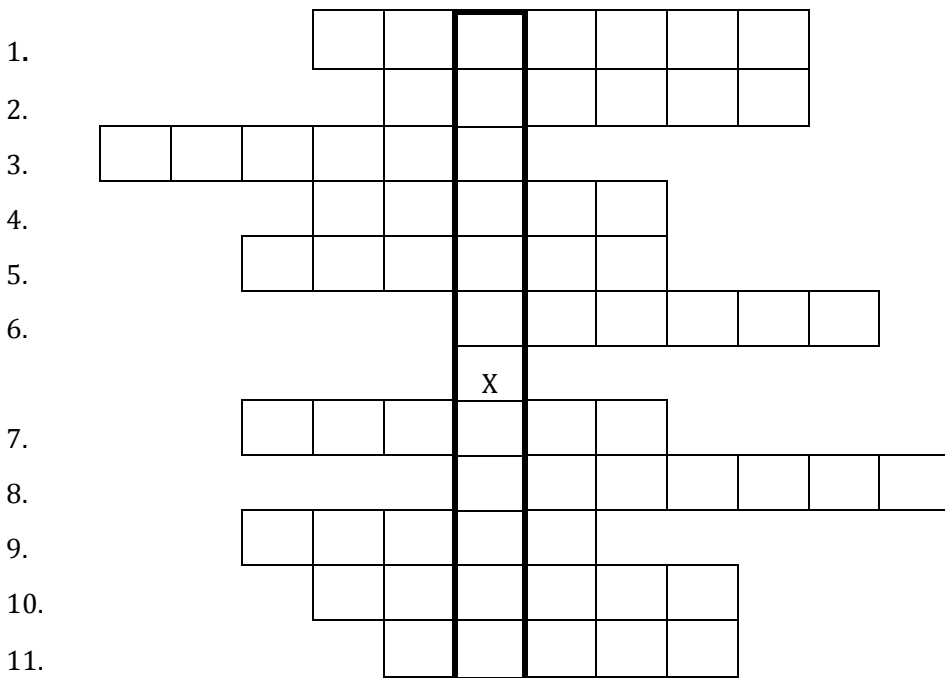
Jako kardinál byl generálním relátorem 10. generálního zasedání biskupského synodu v říjnu 2001. Účastnil se konkláve 18. a 19. dubna 2005. Byl také členem posynodální rady XI. generálního shromáždění biskupské synody ve dnech 2.–23. října 2005. Působil ve vatikánských Kongregacích pro bohoslužbu, klérus a instituty zasvěceného života; dále Papežské radě pro rodinu, Papežské komisi pro Latinskou Ameriku.

V církvi v Argentině byl velkým kancléřem Katolické argentinské univerzity, předsedou biskupské komise pro Papežskou univerzitu v Argentině; moderátorem národního církevního soudu druhé instance a moderátorem interdiecézního soudu v Buenos Aires. Od listopadu 2005 do listopadu 2011 byl předsedou biskupské konference Argentiny.

***Všechny sbory nebešťanů, prostě s námi za ochranu
pro kněze, jenž k spáse lidí Petrův koráb moudře řídí:
Svatého nám Otce, Bože, v lásce chraň a zachovej.***

Pro děti

Kříž je (dokončení v tajence)

1. nově zvolený papež je členem řádu
2. dcera Přemysla Otakara I., která založila v Praze klášter klarisek
3. jednomu dni velikonočního týdne se říká „škaredá...“
4. kostel v Domašíně je zasvěcen světcí, jehož jméno je „ ... Starší“
5. ke slavení mše sv. se mimo jiné používá kalich a ...
6. ten, kdo vyvedl Izrael z egyptského otroctví
7. rodná zem papeže Jana Pavla II.
8. slavnostní církevní průvod
9. apoštol, který neuvěřil ve vzkříšení Ježíše, dokud se s ním nesetkal
10. nekvašený chléb připravený ke slavení eucharistie
11. jeden z věrozvěstů, vlastním jménem Konstantin

Výroční zpráva o činnosti pastorační a ekonomické rady

(pokračování)

Červnové jednání PR bylo ve znamení dobrých zpráv. Byla dokončena oprava kněžského hrobu v Domašíně, odhlučnění zpovědnic ve farním kostele, zateplení zadní stěny farní besídky, pod vedením pana kaplana začaly fungovat ministrantské schůzky a byl schválen Pastorační plán farnosti.

Na zářijovém zasedání PR padl posléze zrealizovaný návrh odstranit v jedné zpovědnici ve farním kostele mřížku, aby si penitenti mohli vybrat z více prostředí pro slavení svátosti smíření. Vznikla farní inzerce na nástěnce ve farním kostele. Byli osloveni animátoři pro práci s dětmi během zavedených pátečních odpolední pro děti.

Poslední zasedání PR v loňském roce proběhlo v měsíci říjnu. Domluvila se oprava domašínského umíráčku, padl návrh na pokácení některých jehličnanů v okolí farního kostela, který už byl také realizován. Bylo rozhodnuto o výměně již rozpadlého okna v pravé části presbytáře. Okno bylo v brzké době zhotoveno a osazeno. Nyní je v jednání realizace vitráže do tohoto okna, kterou by měli financovat dárci z řad farníků. K misijním aktivitám pod vedením Mgr. Miroslavy Ptáčkové se úspěšně přidala také Papežská misijní díla dětí. Bleskově byla uspořádána materiální pomoc pro bezdomovce. Byla domluvena organizace mikulášské besídky pro děti, které se kromě pana kaplana ochotně ujali oslovení farníci. Byla vybrána firma pro zhotovení nových sedáků v domašínském kostele.

Toto je tedy pouze stručný nástin činnosti pastorační a ekonomické rady. Nebyly zde uvedeny z důvodů přehlednosti zcela všechny body všech jednání, za což se jejím iniciátorům omlouvám. Určitý obrázek ale jistě toto shrnutí přináší.

Dovolu, abych svým jménem předsedy pastorační i ekonomické rady poděkoval všem jejím členům a popřál jim hojnost Božího požehnání a sil do další spolupráce.

P. JAROSLAV

O slavení mše svaté

Drazí farníci. V těchto týdnech se na úterním náboženství pro dospělé věnujeme mši svaté. Má příprava na tyto hodiny je pro mě velmi obohacující. Jsem nucen pročitat jednotlivé dokumenty a knížky, které se mši svatou zabírají jak z pohledu její teologie, tak také z pohledu jednotlivých konkrétních úkonů. Díky těmto hodinám si znovu uvědomuji, jak mnoho věcí mi při slavení mše svaté utíká, jak málo věcem rozumím a zároveň se ve mně obnovuje a stále roste touha po hlubším a opravdovějším slavení tohoto *zdroje a vrcholu celého křesťanského života*. Zároveň mě to ale vede k stále opakujícím se otázkám, co mohu udělat jako kněz v této farnosti pro to, aby všichni věřící, kteří chodí každou neděli do kostela, hlouběji vnímali toto tajemství. Co mohu udělat pro to, aby povídání o mši svaté nebylo vyhrazeno třiceti vyvoleným, ale aby tato slova zaznívala všem a aby se celá farnost zamýšlela nad tím, jak hlouběji vnímat tuto svátost ve svém životě – její častější slavení (především u rodin a mládeže) a jak ji všichni jako společenství uvědoměleji slavit.

II. vatikánský koncil v konstituci *Sacrosanctum Concilium* opakovaně hovoří o aktivní účasti věřících ve slavení mše svaté. Je to jeden ze zásadních termínů tohoto koncilu. Koncil provádí liturgickou reformu proto, aby věřící slavili mši svatou aktivně! Častokrát se i v těchto dnech mluví o tom, že koncil nebyl uveden do praxe. A právě slavení liturgie je toho ukázkou. Protože liturgická reforma nespočívala v pravém slova smyslu v tom, že se začalo sloužit „směrem“ k lidu, že se liturgie slaví v národních jazycích... To všechno jsou jen prostředky k tomu, aby shromážděný Boží lid mohl slavit mši svatou aktivně. Bohužel v církvi zůstalo jen u oněch prostředků, a samotný cíl oné reformy již není příliš uskutečňován.

V čem spočívá ona aktivní účast věřících? První, co je konstatováno, je, že aktivní účast věřících spočívá v tom, že Boží lid je shromážděný na celé mši svaté. Podle misálu mše svatá nezačíná v konkrétní hodinu, ale tehdy, kdy je shromážděn lid. Už oním shromážděním (kdy nepřibíhám na poslední chvíli, ale jsem skutečně včas v kostele) se vyjadřuje má aktivní účast. Já nepřicházím jako ten, kdo musí splnit svou povinnost, nepřicházím jako ten, kdo chce, aby to bylo co nejkratší (především tedy v neděli)...

Ona aktivní účast se pak projevuje v mnoha úkonech – můj „vlastní“ obětní úmysl, mé vlastní modlitby (přede mši svatou, před vstupní modlitbou,

modlitba přímlov...), oblečení, postoje, zpěv, odpovědi... Mše svatá není něčím, co se absolvuje, ale je tím, co se slaví – *neboť on sám nám přikázal slavit toto tajemství* (III. eucharistická modlitba). Mši svatou neslaví kněz, ale celé shromážděné společenství. Kněz je tím, kdo stojí v našem čele, on hlasitě pronáší modlitby za nás, ale my se k nim připojujeme někdy svou vlastní modlitbou (v momentech, kdy je ticho), či svým hlasitým zvoláním „Amen“, tak je! Ticho ve mši svaté není zbytečným natahováním délky mše svaté, ale právě jedinečným prostorem, kde se aktivně zapojuje shromážděný Boží lid.

Když jsem přišel do této farnosti, chápu, že byla určitým „šokem“ délka mého slavení mše svaté. Věřím, že mnoha lidem jsem již dokázal vysvětlit, proč tomu tak je a zároveň je mi líto, že se mohu stále setkávat s postoji lidí, kteří nechápou, proč by měli mši svatou slavit tak dlouho. Když se nyní připravuji na ony hodiny náboženství, tak stále více poznávám, že by ono slavení vyžadovalo více času. Že by bylo vhodné zachovávat více mlčení v bohoslužbě slova (meditativní naslouchání Božímu slovu), že by bylo třeba udělat něco s modlitbou přímlov (aby byly opravdu modlitbou věřících, a ne časem, kdy bezmyšlenkovitě odpovídáme na kdejakou věc „prosíme tě, vyslyš nás“). Zároveň bych toužil po průvodech v kostele (na začátku mše svaté, při bohoslužbě slova... – to zde ale není uskutečnitelné). To všechno by ale vyžadovalo čas. A především to, že v kostele mám většinu lidí, kteří přicházejí skutečně aktivně slavit mši svatou, tedy lidi, kteří v nějaké míře vědí, co se ve mši svaté právě uskutečňuje, a mohou se k tomu tedy vědomě připojit.

Bratři a sestry, co mohu udělat pro to, aby pro nás slavení mše svaté bylo skutečným zdrojem a vrcholem našeho křesťanského života? Co mohu udělat pro to, aby i mladí toužili slavit mši svatou co nejčastěji, protože si uvědomují její centrální význam ve svém životě? Co mohu udělat pro to, aby nedělní slavení mše svaté bylo pro nás skutečným slavením? Abychom věděli, jak se aktivně tohoto slavení účastnit? Za každou radu budu rád.

Přeji požehnané slavení velikonoc, svátků Kristova vzkříšení

P. MARTIN SKLENÁŘ

Plnomocné odpustky v Roce víry

Apoštolská penitenciárie ohlásila podmínky k získání plnomocných odpustků vyhlášených papežem Benediktem XVI. u příležitosti Roku víry. Mohou je získat věřící, kteří splní obvyklé podmínky, tedy s upřímnou lítostí vyznají hříchy ve svátosti smíření, přistoupí k eucharistii a pomodlí se na úmysl Svatého otce.

Během celého Roku víry mohou věřící získat plnomocné odpustky, když navštíví nejméně tři přednášky o Druhém vatikánském koncilu nebo Katechismu katolické církve. Další příležitostí k získání těchto odpustků bude pouť do jedné z papežských bazilik, křesťanských katakomb, katedrálního chrámu nebo na místo k tomu zvlášť určenému místním biskupem. Tam je pak třeba zúčastnit se mše svaté nebo se alespoň zdržet k rozjímání, zakončeným modlitbou Otče náš, vyznáním víry a modlitbou k Panně Marii, apoštolům či patronům daného místa.

Ve dnech k tomu zvlášť určených místním ordinářem lze také získat odpustky na jakémkoliv sakrálním místě, kde se věřící zúčastní eucharistie či modlitby breviáře a vyzná svou víru. A konečně příležitostí k získání plnomocných odpustků v Roce víry může být též návštěva místa vlastního křtu a obnovení křestních slibů.

Plné znění dekretu s podmínkami pro udělení plnomocných odpustků najdete v příloze.

(převzato z webu tiskového střediska ČBK)

Sbírka knih pro věznici Valdice

Unie katolických žen v loňském roce shromáždila knihy pro věznici Mírov. Ty splnily svůj účel, a nyní UKŽ vyhlašuje novou sbírku knih pro věznici Valdice. Může to být nejen beletrie, ale i literatura populárně naučná nebo duchovní. Knihy můžete posílat na adresu UKŽ, Thákurova 3, 160 00 Praha 6, nebo je nechat tamtéž na vrátnici s adresou UKŽ, v pracovně č. 1096 (dr. Koronthályová) nebo v kanceláři UKŽ. Díky za každou dobrou knihu!

Zprávy Farní charity

FCH Vlašim přijme osobní asistentku

Nabízíme práci na dohodu o provedení práce, vhodná i pro ženy v důchodovém věku. Vyžadujeme řidičský průkaz skupiny B, bezúhonnost. V případě zájmu volejte na tel. 736 472 794, nebo navštivte kancelář FCH v poliklinice pod nádražím ve 2. patře.

Domácí zdravotní péče

V poslední době jsem byla několikrát oslovena s dotazem, kdo poskytuje ve Vlašimi domácí zdravotní péči.

Tuto službu poskytuje naše vlašimská Charita. Jedná se o terénní zdravotní službu, kterou poskytují pouze všeobecné zdravotní sestry s platným osvědčením. Péče je plně hrazena zdravotními pojišťovnami. Návštěvu zdravotnic si ale nemůže pacient objednat sám, ta je poskytována pouze na poukaz, který vypíše praktický lékař. Jen v případě propouštění pacienta z nemocnice vypisuje požadavek na péči ošetřující, nemocniční lékař. Je na rodině, aby se informovala, zda člen, o kterého pečuje, má na péči nárok.

Naše sestry zvládají veškeré ošetrovatelské úkony a poskytují odbornou zdravotní péči na úrovni srovnatelné s nemocniční a se zařízeními typu LDN.

DANIELA LALOUČKOVÁ, ŘEDITELKA FCH VLAŠIM

Zahájení sbírky šatstva

Od dubna obnovuje FCH Vlašim sbírku šatstva. Jako každoročně se bude sbírat každou první středu v měsíci od 13 do 17 h v kolně u kostela sv. Jiljí. Pokyny k tomu, co lze a nelze odevzdávat, jsou k nahlédnutí na naší stránce.

Ze života farnosti

Vitráž ve farním kostele

Milí farníci,

jistě vám neuniklo, že se plánuje osazení okna na pravé straně presbytáře kostela sv. Jiljí ve Vlašimi novou vitráží.

Okno bylo v podzimním čase připraveno, zároveň bylo ohlášeno, že dárce si bude moci vybrat světce, kterého by rád nechal vitráží zobrazit.

V průběhu zimních měsíců se pan farář snažil dohodnout s firmou, která spolupráci přislíbila, na postupu práce, ceně atd., ale bohužel neúspěšně. Proto pastorační rada doporučila obrátit se na jiného dodavatele. Byla oslovena paní Dagmar Voláková, která má zájem vitráž navrhnout i realizovat. Dokonce vyšla naší farnosti vstříc a nabídla cenu 23 tisíce Kč za metr čtvereční. Celková cena by se tedy pohybovala kolem sta tisíců korun českých. Volit je možné ze dvou českých světic – Sv. Anežky České a sv. Zdislavy, patronky rodin.

Na podzim loňského roku byly také osloveny vlašimské rodiny s otázkou, zdali by nechtěly společně výrobu vitráže sponzorovat. Několik rodin nadšeně přikývlo, ale protože dosud nebyla známa konečná cena, nic dalšího zatím nebylo možné podnikat. V tuto chvíli tedy můžeme diskuzi znovu rozvířit a zároveň předběžně odhadnout, zda bude reálné potřebnou částku dát dohromady. Chtěl-li by se někdo ještě k aktivitě rodin připojit a jakoukoli částkou na vitráž přispět, prosíme, ať se hlásí u jáhna Romana Fariona (e-mail: farion.roman@tiscali.cz). Pokud by se touto cestou nepodařilo potřebné prostředky shromáždit, byla by v kostele vyhlášena mimořádná sbírka na tento účel.

Věříme ve vaši štědrost i zdar projektu.

MIROSLAVA PTÁČKOVÁ A ROMAN FARION

25. 3. – pondělí – Slavnost Zvěstování Páně

Protože tato slavnost by v letošním roce připadla na pondělí Svatého týdne, překládá se na pondělí 8. dubna.

Modlitba hodinek na Bílou sobotu (30. března) v Domašíně

Už se stává téměř tradicí, že se na Bílou sobotu od 9 h scházíme v domašínském kostele sv. Jakuba ke společnému slavení modlitby se čtením a ranních chval.

Misijní štrúdlování – záchrana dětí trpících hladem

Neděle 7. dubna – od 10:30 do 11:00 proběhne před kostelem sv. Jiljí ve Vlašimi **2. misijní štrúdlování**. Upečený štrúdl přineste v sobotu 6. 4. mezi 14. a 15. hodinou do farní besídky. Všechny dary budou poukázány na konto Papežských misijních děl jako pomoc pro hladovějící či jinak trpící děti v misiích. Děkujeme za všechny Vaše dary!

Sobota 13. dubna – uskuteční se každoroční Vikariátní dětský a ministrantský den v Pálčicích. Zájemci se mohou hlásit u kněží.

Jarní koncert

Neděle 21. dubna od 15:00 – v kostele sv. Jiljí ve Vlašimi vystoupí Podblanický smíšený sbor a orchestr pod vedením Jiřího Volka.

Sobota 4. května – chystáme pouť za nová kněžská povolání na Svatou horu. Hlaste se v sakristii v hojném počtu! Děti mají cestu zadarmo.

V neděli 17. 2. 2013 bylo ve Velíši a ve Vlašimi **vybráno na TV NOE celkem 14 600 Kč**. Děkujeme všem dárcům!

Modlitba za děti

Mockrát děkuji všem, kteří se přihlásili k modlitbě za děti naší farnosti, i těm, kteří přihlásili své děti. Tímto se rozjela tato naše duchovní aktivita. Seznam dětí ani těch, kdo se za ně modlí, není definitivně jednou provždy uzavřen. Kdykoli se může kdokoli přihlásit (může být přihlášeno jak nově narozené dítě, tak se může také přihlásit kdokoli, kdo se chce za děti modlit). Seznam tedy může být aktualizován kdykoli. Seznam bude aktualizován také v případě, kdy se někdo z nějakých důvodů nebude již moci modlit za tyto děti.

Protože my konkrétní kněží nejsme dostatečně stabilní složkou této farnosti, mají na starosti tento seznam manželé Rybníčkoví (Michal a Kateřina). S případnými přihlášenými či odhlášenými se tedy obraťte na ně.

P. MARTIN SKLENÁŘ

Farní tábor

Chceš zažít opravdové dobrodružství, poznat nové kamarády, užít si spoustu legrace a je Ti 9–13 let? Tak neváhej a vyraz s námi v létě na farní tábor v termínu 17.–24. 8. 2013 na Jítravu. Více informací se můžeš dozvědět na telefonním čísle 728 572 168 nebo na e-mailu jana.martinkov@seznam.cz. Už se na Tebe těšíme!

Pouť na oslavu 1150. výročí příchodu sv. Cyrila a Metoděje

„Hurá! Můžu si tam koupit balónek a cukrovou vatu!“ Takovou reakci jsem slyšela od dcerky Anežky, když jsem jí oznámila, že v sobotu vyrazíme na pouť do Prahy. Snažila jsem se upravit její představy o pouti, ale i pro mě to bylo nové, protože jsem ještě na mši svaté v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha nebyla. A naposledy jsem ji navštívila na školním výletě.

V sobotu 9. března jsme vyrazili na pouť jedním ze dvou autobusů, které vlašimská farnost vypravila. Onen 9. březen, původní svátek obou světců, je dnem, kdy arcibiskup Arnošt z Pardubic spolu s císařem Karlem IV. prohlásil soluňské bratry za patrony země Koruny české.

Na místo jsme dorazili s dostatečným předstihem, abychom si mohli v klidu projít katedrálu a připravit se na mši svatou, které předsedal plzeňský biskup František Radkovský. Bylo velmi milé, že jsme v liturgickém průvodu kněží zahlédli mnoho známých tváří, např. P. Jaroslava Krajla nebo P. Jana Dlouhého. Také se mi vryl do paměti okamžik, kdy pan biskup vystoupil z průvodu a požehnal Madlence Dufalové, která vyšla z lavice, aby lépe viděla.

V úvodu mše sv. předal pravoslavný metropolita českých zemí a Slovenska, Jeho Blaženost vladyka Kryštof, pražské katedrále jako svůj dar ikonu svatých věrozvěstů Cyrila a Metoděje.

Kázání při slavnosti sv. Cyrila a Metoděje měl prof. Petr Piťha. Hned v úvodu snad všechny zaujal, protože použil neobvyklé oslovení „Lidé!“, aby „mluvil k lidem, ne k maškarám, za které se vydávají v pýše svého postavení, moci, nadřazenosti titulů, nebo naopak v ustrašenosti a pocitu nedostatečnosti anebo dokonce jen ve lstivosti dravce, který chce získat přízeň své kořisti.“ Ve svém kázání mluvil o pěti darech nebo také činech, které provázely působení sv. Cyrila a Metoděje v českých zemích.

Prvním z nich je hlaholice – slovanské písmo, které nám dává možnost zaznamenat svou historii a zachovat si svou identitu před ostatními národy. Za druhé připomněl slovanský Zákoník – sloup naší státnosti. „Pevný právní řád jsme ztratili, legislativa je chaotická, spravedlnost je v rukách kejklířů se slovíčky. Kde není spravedlnosti, není mír ani svoboda.“ Dalším významným činem soluňských bratrů bylo založení škol – chtěli nejprve lidi vzdělávat, protože po víře spíš touží člověk rozumný. „Neochráníme-li myšlení, přestaneme být platnými lidmi. Nebude koho oslovit, lidé budou jen zvířata – šelmy a kořist.“ Čtvrtý důležitý bod je, že sv. Metoděj pokřtil knížete Bořivoje a tím potvrdil přijetí křesťanství na našem území. „Knížecí dvůr přijal nový životní přístup jasně charakterizovaný důrazem na duchovní dimenzi člověka, která přesahuje biologický život požitků ukončený smrtí.“ Poslední z darů zmíněných prof. Piťhou je celkově lidštější kultura, životní přístupy a zvyky i hospodářské.

Na konci byly požehnány kopie olověného „cyrilometodějského křížku“ s řeckým nápisem a obrazem ukřižovaného z 9. století, které byly nalezeny v Sadech u Uherského Hradiště. Tyto kopie se pak rozdávaly při diecézním setkání mládeže 23. března. Slovo také dostal ministr zahraničí Karel

Schwarzenberg, který připomenul, že západní a východní církve jsou jako dvě části plíc – měly by dýchat současně a učit se od sebe navzájem.

Po skončení slavnostní mše sv. jsme se přesunuli do kostela Sv. Cyrila a Metoděje v Praze–Karlíně. Byli jsme přivítáni P. Miroslavem Cúthem, který nás seznámil s historií chrámu, jeho interiérem a exteriérem. Následovala krátká pobožnost s varhanním doprovodem. V jejím vrcholu jsme se mohli poklonit ostatkům sv. Cyrila, které jsou zabudovány do obětního stolu.

Moc děkuji za sebe i za Anežku, že jsme se mohly této pouti zúčastnit. I když každá máme jiné vzpomínky – Anežka si nejvíc pamatuje ohlušující odbíjení poledne a zároveň konce slavností mše sv., a samozřejmě vojáky na hradní stráži.

Velikonoční pořad bohoslužeb

	Vlašim	Domašín	Kondrac	Velíš	Vracovice
Zelený čtvrtek	18:00	16:00	16:00	18:00	
Velký pátek	18:00	16:00	16:00	18:00	
Bílá sobota (velikonoční vigilie)	23:00	20:00	23:00	20:00	
Neděle velikonoční	9:30	8:00	9:30	8:00	
	11:00				
Pondělí velikonoční	9:30	8:00	9:30	8:00	11:00

Kostel sv. Jiljí ve Vlašimi bude k modlitbám a rozjímání otevřen na Velký pátek od 8 do 18 h a na Bílou sobotu od 8 do 23 h.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Vlašim, Husovo nám. 46, Vlašim, 258 01; <http://www.farnostvlasim.cz>, e-mail: vlasim.fara@seznam.cz

Příspěvky do časopisu se přijímají na adrese Smetanova.D@seznam.cz

Redakční rada: Dagmar Smetanová, Jaroslav Konečný, Klára Vondráčková, Václav Klimeš

Vychází 10x ročně, uzávěrka 20. dne v měsíci. Náklady na tisk: 10 Kč

Tisk GRAFFOTO, Vnoučkova 2008, Benešov, tel.: 317 725 605, <http://www.graffoto.cz/>